

V soutěži říjnového čísla jsme se vás ptali, jak obvykle slavíte neděli. Odpovědi nám přišlo opravdu hodně (možná proto, že se soutěžilo o kosmetiku ☺). Ze všech jsme vybrali tři:

Každou neděli vstaneme v 8 hodin a jdeme na 9. hodinu do kostela. Po mší jdeme domů. Doma si uděláme káfe a pustíme si televizi, kde sledujeme Toufauovou kameru. Poté rodiče vaří oběd a já a moje sestra sedneme nad nedodělané úkoly. Po obědě chvíli odpočíváme a potom jedeme na výlet do blízkého okolí, kde hledáme „keše“. Když přijedeme domů (asi v 18 hod.), doděláme vše do školy a nachystáme si aktovku. Provedeme večerní hygienu a jdeme si číst. Asi v 21 hod. vypneme lampačku a ještě chvíli si povídáme.

Klára a Veronika Janíkovy

Pokud by někdo ze všech vašich odpovědí dělal výzkum, vyzkoumal by následující:

- Všechny naše soutěžní čtenárky v neděli ráno vstanou a dřívě nebo později jdou na bohoslužbu.
- Většina z nich se podílí na přípravě oběda.
- Odpoledne je často určeno nějakým koučkům nebo rodině (návštěvy babiček apod.).
- Kromě koučků je důležitým bodem i učení a příprava do školy, dost často večer.
- V rodině má své místo i modlitba, i když to nebylo samozřejmostí u všech odpovědi.
- Mnohé čtenárky se modlí a čtou Bibli sumy.

Jaká by tedy naše neděle měla být?

Neděle je výjimečným dnem, kdy člověk svou pozornost zaměří na společenství rodiny a Boha. Odpočine si od práce, kterou je možné odsunout na jiný den, aby byla zachována svátečnost. V prožívání neděle je důležitá oslova „Dne Páně - Zmrtvýchvstání“. Proto měl by tento den odlišný od ostatních. Z tohoto důvodu by si měl člověk hlijat, aby se postupně nedostal až k tomu, že si jen dopoledne nebo večer „odskočí na mří“, a pak dál procuje jako jindy. Nedělní bohoslužba měla být centrem neděle.

P. Petr Šikula

Ráno vstáváme v osm hodin, protože mše začíná v devát. Po ranní hygiéně se celá rodina sejdeme u stolu o společně se modlím. Potom jdeme do kostela. Po kostele většinou maminky pomáhám připravit oběd a ostatní sourozenci chystají na stůl. Pomáháme také s umýváním nádobí. Po obědě jezdíme na výlety. Někdy na zámek nebo hrad, někdy do lesa na houby a někdy jdeme jen na procházku. Večer společně hráme stolní hry. Neděle je můj oblíbený den, protože všichni děláme všechno společně.

Anna

Četli jsme v YOUCAT:

„Nedělní povinnost“ je pro skutečného křesťana pojmem stejně nevhodným, jako by byla pro zamilovaného „povinnost lábit“. Nikdo nemůže žít ve skutečně živém vztahu s Ježíšem, pokud si nezajde tam, kde na nás čeká Pán. Proto je mše svatá pro křesťana odedávna „srdcem neděle“ a nejdůležitějším bodem týdenního programu.

redakce